

SCÉNÁŘ: Bořivoj Chytka

„Mě vyhodili z jednoho zaměstnání, pak z druhýho, pak ze třetího zaměstnání. Proto, protože jsem vlastně já chtěl tahat do lůna socialismu kapitalisty k tomu, aby využívali vymoženosti socialistickýho státu”

pan Bořivoj Chytka byl vždy cílevědomý, nebál se poznávat nové věci, ve svém životě toho hodně zažil. Na střední škole byl excelentním studentem a rozhodl se studovat matematiku na Karlově univerzitě v Praze, ale v Československu v té době vládla komunistická strana, která mu změnila plány.

„Mě přišlo, že vzhledem k tomu, že naše zemědělství potřebuje odborníky do zemědělství, a že žiju na vesnici a mám k tomu blízko, tak že se mám dostavit na vysokou školu zemědělskou do Brna k pohovoru.”

Ani po ukončení vysoké školy neměl možnost výběru zaměstnání.

„Ten život nebyl tak jednoduchej. Dříve platilo, že když dokončíte vysokou školu, tak stát vám určí kam máte jít, kde to firmy prostě potřebujou. A já jsem dostal umístěnkou na STS, to byla Strojně traktorová stanice, nedaleko Mělníka.”

Ale pan Chytka se tím nenechal zlomit, a protože už v mladém věku byl kreativní, i v zemědělství měl spoustu dobrých nápadů. Rozhodl se vybudovat masokombinát, protože v okolí žádný nebyl. Dokonce byl schopný zajistit zahraniční investory.

“Tak jsem objel družstva s tím, že bysme udělali společnej zemědělskej podnik, že by se na to družstva složily a já jsem tenkrát měl přísliby od všech těch zemědělskejš podniků zhruba asi na 160 milionů korun, že se to postaví. Na veletrhu jsem se spojil s firmou ACE, která měla sídlo ve Vídni a vyvážela masozpracující stroje. Tak jsem se s nimi seznámil, dali jsme se dohromady a oni mě pozvali do Vídně. A rozběhla se spolupráce. Pak přišla okupace v roce 68 a celý projekt vzal za svůj.”

V roce 1968 nastala invaze vojsk Varšavské smlouvy a kvůli spolupráci se zahraničními partnery ze západu jeho sen o masokombinátu nevyšel. Z práce ho vyhodili a aby neskončil u lopaty, přijal místo náměstka ve Starém Městě pod Sněžníkem. Tyto zkušenosti se odrazily na jeho vztahu ke komunismu. Režim se mu opravdu nelíbil.

Staré Město si nakonec zamiloval a žije tam dodnes. Rád cestuje po celém světě, také tráví čas v lese a užívá si čas se svými vnoučaty.

A jaké je jeho životní motto? **“Moje zásada kterou jsem se řídil a vyžadoval to po svých podřízených a spolupracovnících bylo: KDO CHCE HLEDÁ ZPŮSOBY, KDO NECHCE HLEDÁ DŮVODY”**